

VUURBRON

oktober 2025

incident uitgelicht
Vrachtwagen
te water

FAMILIEPORTRET
Gouden duo
in Vollenhove

DE OEFENING
Vlammen op
de dansvloer

Inhoud

04 IN DE KIJKER

08 ONDER DE LOEP

10 FAMILIEPORTRET

12 DE ONTMOETING

13 VIJF VRAGEN AAN

14 IN BEELD

16 AAN DE STUDIE

20 DE OEFENING

22 DE POST VERTELT

26 PARTNERS

28 ACHTEROP

De Vuurbron
Oktober 2025
33de jaargang nummer 3

Magazine van Veiligheidsregio IJsselland
Verschijning: 4 x per jaar
Hoofd- en eindredactie: team Communicatie
Redactie:
Ellen Kilian
Mariska Kruithof
Janny Nijsingh
Marcel van Saltbommel

Foto-omslag: Harold en Joey Komen
(ge fotografeerd door Marcel van Saltbommel)

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen
in te korten of journalistiek aan te passen.

Uitgave door team Communicatie van
Veiligheidsregio IJsselland.

Kopij voor het volgende nummer kun je aanleveren
bij je contactpersoon of door te mailen naar de
redactie via communicatie@vrijsselland.nl.
De deadline is 11 november 2025.

06
INCIDENT UITGELICHT

18
PARTNERS

24
DE TOEKOMST VAN DE BRANDWEER

25 jaar verbinden in de zorg

Wat doe je als je iets groots moet neerzetten, maar je gaat er niet over, je hebt geen spullen, weinig mensen en ook niet al te veel geld? Dit is de belangrijkste vraag waar we bij de GHOR al 25 jaar mee worstelen. Dat heb je vast wel gemerkt als je een beetje in de 'informatiebubble' van de fysieke veiligheidssector zit. Want ga er maar aan staan: hoe krijg je al die zorgorganisaties, die allemaal zelf de baas zijn in hun eigen huis, zover dat ze zichzelf als één groot collectief gaan zien? En dat ze zich ook nog eens samen voorbereiden op crises?

De oplossing is onder andere vrienden worden met degenen die er wel over gaan. En dan geen vrienden die samen een biertje gaan drinken – hoewel dat ook best kan. Maar meer zakelijke vrienden, die elkaar kennen, weten wat er speelt bij de ander, elkaar verder helpen en ook niet bang zijn om elkaar de waarheid te zeggen als het moet. Als GHOR gaan we niet over wat de verschillende zorgorganisaties in eigen huis doen. En dat is maar goed ook, want zij weten veel beter hoe de zorg werkt.

Wat we wél doen is de relatie aangaan, samen doelen stellen en samen werken aan het verwezenlijken daarvan. Dat doen we al 25 jaar. In het begin met één persoon voor de hele regio, zoals je verderop kunt lezen op pagina 12 (sterker nog, één persoon voor meerdere regio's); Tegenwoordig met een groter maar nog steeds niet heel

groot team van bevroegen en deskundige mensen. Dankzij hen kan ik met trots zeggen dat ik hoofd GHOR ben.

Veel leesplezier!

<Norbert Bosman

ondertussen online

f FACEBOOK

BOOMPLANTCHALLENGE

Brandweerposten in onze regio hebben de uitdaging vol enthousiasme opgepakt: de Boomplantchallenge! Inmiddels hebben al veel posten hun eigen boom geplant en dit op een creatieve manier vastgelegd. Filmpjes op de socials vol humor – iedere post gaf er zijn eigen draai aan. Kijk vooral op de socials van de verschillende posten.

f FACEBOOK

FIREFIGHTER STAIR CLIMB

Op zondag 14 september deden verschillende posten mee aan de Firefighter Stair Climb in Almere. Onder andere onze collega's uit Zwartsluis stonden aan de start. De trappenloop is ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de aanslag in New York in 2001. Het geldt dat met dit evenement wordt opgehaald gaat naar Stichting Opkikker.

f FACEBOOK

DRUKBEZOCHTE OPEN DAGEN

Zowel Luttenberg als Gramsbergen zetten de deuren van de kazerne wagenwijd open voor een open dag. Beide dagen zijn ontzettend succesvol verlopen, met veel enthousiaste bezoekers die een kijkje kwamen nemen achter de schermen van de brandweer. Van jong tot oud kon kennismaken met het werk van de brandweer.

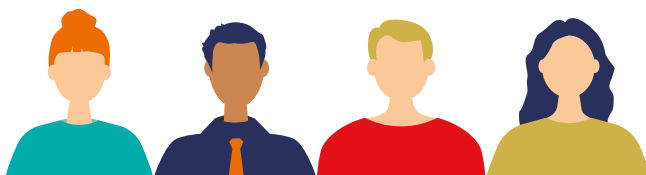
KRISTAN
MONTEUR SCHEEPSTECHNIEK

Campagne nieuwe brandweervrijwilligers in volle gang

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: ROAN VAN DAM

De campagne voor nieuwe brandweervrijwilligers is in volle gang! Dit jaar zijn we op zoek naar 82 vrijwilligers voor 26 posten. Centraal in de campagne staat de mens in het bluspak: gewone mensen die een bijzondere rol op zich nemen.

Werken bij de brandweer is vaak goed te combineren met je dagelijkse leven en beroep. Daarom laten we in de campagne zien hoe divers onze vrijwilligers zijn en hoe iedereen, ongeacht achtergrond of werk, kan bijdragen aan de veiligheid in onze regio.

Ken jij iemand die interesse heeft om brandweervrijwilliger te worden? Moedig hem of haar dan vooral aan om te solliciteren! Houd onze socials in de gaten of kijk voor meer informatie op www.brandweer.nl/ijsseerland/vrijwillige-brandweer

Erkenning en steun bij PTSS nu landelijk geregeld

TEKST: HILDE BOS BEELD: ROAN VAN DAM

Goed nieuws: werkgevers en vakbonden hebben een akkoord bereikt over een landelijke regeling voor de erkenning en aanspraken bij PTSS als beroepsziekte. Daarmee geldt straks voor alle veiligheidsregio's dezelfde aanpak. "Dit is een mooie mijlpaal. Het geeft duidelijkheid en erkenning: collega's weten waar ze aan toe zijn," aldus Arjan Mengerink.

De regeling gaat in op 1 februari 2026 en werkt vijf jaar terug. Die geldt voor alle collega's en vrijwilligers binnen de CAR(-UWO) Veiligheidsregio's, bij wie PTSS is vastgesteld door een erkend instituut én waarbij een duidelijke link is met het werk.

"Dit is een mooie mijlpaal. Het geeft duidelijkheid en erkenning."

Collega's kunnen rekenen op een inkomensaanvulling, vergoeding van noodzakelijke medische kosten en extra kosten, zoals huishoudelijke hulp of vervoer. Aanvragen lopen via de veiligheidsregio en worden landelijk getoetst.

De Slimme Vragenlijst: leuker kunnen we het niet maken, wél makkelijker

TEKST: HILDE BOS BEELD: WENDY BRINKHUIS

Na een incident leggen we vast wat er is gebeurd. Dat helpt ons om te leren van ervaringen en om te voldoen aan landelijke afspraken. Een eerdere proef op vijf kazernes liet zien dat de slimme vragenlijst een goed idee was, maar nog niet heel gebruiksvriendelijk. De lijst was te lang, sloot niet altijd goed aan en werd daardoor weinig ingevuld.

Daarom komt er dit najaar een vernieuwde slimme vragenlijst: korter, relevanter en makkelijker in te vullen. Maximaal acht vragen, en alleen bij waterongevallen, digitale verkenning, woningbranden en gaslekkages binnen.

Met een knipoog naar de bekende slogan van de Belastingdienst: leuker kunnen we het niet maken, wél makkelijker. Met één verschil: wij maken die belofte ook echt waar.

De komende periode testen vijf posten de nieuwe vragenlijst. Op basis van hun ervaringen rollen we deze later breder uit binnen de organisatie.

Vrachtwagen te water in Nieuwleusen

TEKST: DIANA INKELAAR BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Op zaterdag 31 mei, aan het eind van de middag, zijn politie en ambulance bezig met een ongeval op de Den Hulst in Nieuwleusen. Dan komt er een nieuwe melding binnen: een vrachtwagen ligt in het water, iets verderop. De brandweer wordt snel gealarmeerd. Bevelvoerder Maarten Knoll van Brandweer Nieuwleusen en duikploegleider Andy van Blijswijk van Brandweer Zwolle vertellen hoe het ging.

EERSTE BEELD

Maarten: 'Ik was op een verjaardag van een vriend en zat net een broodje beenham te eten toen ik politiemeldingen zag over een vrachtwagen in het water. Even later ging mijn pieper.' Andy: Ik had dienst als duikploegleider op post Zwolle-Noord. Na de alarmering vertrokken we direct met de waterongevallenwagen.

Ook het hulpverleningsvoertuig van Zwolle-Zuid, oppervlakteredders uit Heerde en een officier van dienst worden opgeroepen. Er is veel portofoonverkeer, waardoor het lastig is om een duidelijk beeld te krijgen. Onderweg wordt duidelijk dat de bijrijder veilig uit de vrachtwagen is. De chauffeur zit echter vast en omstanders houden zijn hoofd boven water. Daarom wordt ook de hoogwerker van Zwolle-Zuid gealarmeerd.

TER PLAATSE

Politie en ambulance zijn snel aanwezig, daarna komt ook de tankautospuiter van Nieuwleusen. Ambulancemedewerkers leggen aan Maarten uit wat er aan de hand is. Kort daarna arriveert de duikploeg van Zwolle. Maarten en Andy spreken samen af hoe ze gaan werken. De duikers nemen positie aan de andere kant van het water. Dat blijkt later een goede keuze: er is goed zicht op de cabine en de reddingsduiker kan veilig aan het werk.

Niemand heeft het ongeval zien gebeuren. Een 70-jarige groente- en fruithandelaar is met een vrachtwagen, geladen met zo'n acht ton aan groente en fruit, onderweg van Zwolle naar Nieuwleusen. De chauffeur wordt onwel, probeert de vrachtwagen nog bij het bushokje net na de rotonde te parkeren, maar dat gaat mis. Hij rijdt eerst het bushokje plat,

schampt vervolgens twee bomen en belandt in het water van de Dedemsvaart. De cabine verdwijnt deels onder water. De bijrijder weet heel snel zijn gordel los te maken en voor de chauffeur langs naar buiten te klimmen. Daar wordt hij door omstanders veilig aan wal gebracht. De chauffeur, zijn oom, zit met zijn voeten bekneld en kan niet zelf uit de cabine komen.

“De chauffeur zit echter vast en **omstanders houden zijn hoofd boven water.**”

Maarten: “Op basis van het beeld van de ambulancemedewerkers heb ik de collega's met een ram de cabine uit elkaar laten drukken zodat de voet van de chauffeur vrij kwam. Het slachtoffer is vervolgens uit de cabine gehaald, in de ambulance gelegd en naar het ziekenhuis in Zwolle gebracht. Voor het zekeren van de trailer én voor wat extra handjes had ik de tankautospuiter van Balkbrug al laten alarmeren.”

Andy: “Tijdens het bevrijden van het slachtoffer heb ik voor de zekerheid de reddingsduiker in de buurt van de cabine gehouden. Na het bevrijden van de chauffeur én nadat de collega's van post Balkbrug de trailer gezekerd hadden heb ik de veiligheidsduiker nog een zoekslag rondom de cabine laten doen. De oppervlakteredders van Brandweer Heerde heb ik ingezet om met stokken de bodem af te tasten. Ik moest zeker weten dat er geen mensen bij de bushalte hebben gestaan en onder water onder de cabine terecht waren gekomen. Dit bleek gelukkig niet het geval.”

TERUGBLIK

Maarten en Andy kijken beiden tevreden terug op de inzet. Maarten: “We krijgen wel vaker een melding van een auto te water maar een combinatie als deze niet vaak. Op basis van de informatie zowel voor als tijdens de inzet hebben wij goede keuzes gemaakt. De samenwerking liep heel goed. We hebben een topinzet gedraaid.” Andy beaamt dit: “De afstemming bij aankomst zorgde al voor een goed plan. Prettig was ook dat de officier van dienst veel ruimte bood in onze besluiten.”

Vanwege het mooie weer waren er veel omstanders. En al snel na de melding kwam familie van de chauffeur en de bijrijder ter plaatse. Die waren, vanzelfsprekend, emotioneel en wilden zelfs het water in. Maarten: “Ik merkte dat mijn ploeg daar onrustig van werd. Daarop heb ik de familie gevraagd om mij informatie over de inzittenden en de vrachtwagencombinatie te geven. Dat gaf de familie en ons weer wat rust.”

Andy: “Achteraf beseft je dat als het water iets dieper was geweest het een heel ander scenario was geweest. Dan was het heel anders afgelopen.”

Samen goed voorbereid: van onveilig naar brandveilig

TEKST: LAURA BURGMAN
BEELD: AI EN EIGEN ARCHIEF

Bij een van de hoogste woongebouwen in onze regio bleek de brandveiligheid ernstig tekort te schieten. Bewoners waren afhankelijk van slechts één vluchtroute en de bovenste verdiepingen waren nauwelijks bereikbaar voor onze redvoertuigen. Ook voorzieningen zoals branddetectie en brandwerende scheidingen ontbraken grotendeels. Een risicovolle situatie dus – voor zowel bewoners als brandweer. Samen met de VvE gingen onze collega's aan de slag om het gebouw een stuk veiliger te maken.

Joep Kleinheerenbrink, specialist risicobeheersing vertelt: "Samen met de gemeente, als bevoegd gezag, en de Vereniging van Eigenaren (VvE) hebben we gekeken hoe we de brandveiligheid in het gebouw konden verbeteren. Met als uiteindelijk resultaat dat er onder andere aanvullende deurdrangers op de woningtoegangsdeuren zijn aangebracht en gekoppelde rookmelders in het gehele gebouw zijn geplaatst. Ook de liften in het gebouw zijn aangepakt: veiliger en met eigen detectie. Vrij uniek, want hierdoor kan de lift, zolang deze geen rook in de lift of liftschaft detecteert, gewoon gebruikt worden tijdens brand voor ontvluchting." Joep benadrukt dat al deze aanpassingen samen de veiligheid voor zowel de bewoners als de brandweer echt ten goede komen.

GOED VOORBEREID OP BRAND

Niet alleen in het gebouw zijn aanpassingen gedaan, ook intern zijn maatregelen getroffen. Om een eventueel incident zo goed mogelijk te kunnen bestrijden, heeft Joep collega's Danny Netten, Bert Heite en Jan Overweg van team Incidentbestrijding ingeschakeld. Zij hebben intern protocollen opgesteld en objectinformatie toegevoegd, specifiek voor dit soort woongebouwen.

Danny: "Het risico op rookverspreiding in dit soort gebouwen is erg groot. Joep vroeg ons daarom om mee te denken: "Hoe gaan we om met dit gebouw als er daadwerkelijk brand is? In ieder geval tot de verbouwing volledig is afgerond?" Jan vult aan: "Eerst hebben we

inzichtelijk gemaakt hoe het gebouw er vanbinnen uit ziet en dit verwerkt in de planvorming in LiveOp. Specifiek voor dit gebouw zijn per bouwlaag onder andere huisnummers, liften en brandscheidingen zichtbaar."

Bert: "Daarna hebben we een kenmerkschema voor de uitrukdienst opgesteld. In LiveOp is dit kenmerkschema, wat je normaal als bevelvoerder of OvD maakt, al vooraf ingevuld met handelingsperspectieven, tips en overwegingen waar je in het heetst van de strijd misschien niet zo snel aan denkt." Op die manier zijn onze collega's al goed voorbereid voordat ze bij een incident aankomen."

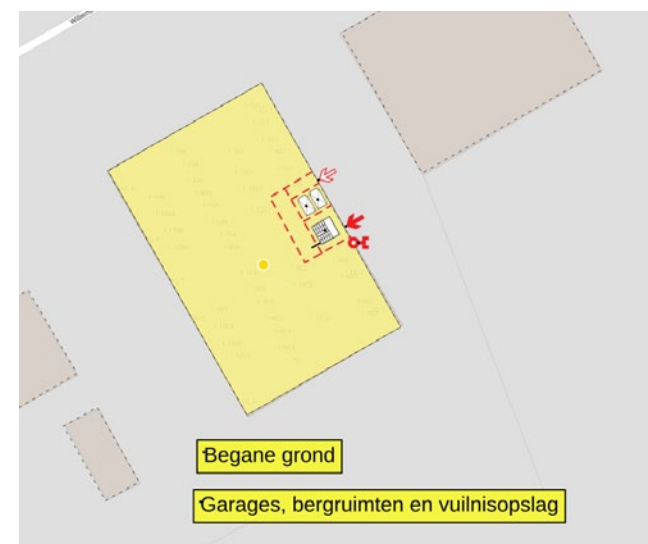
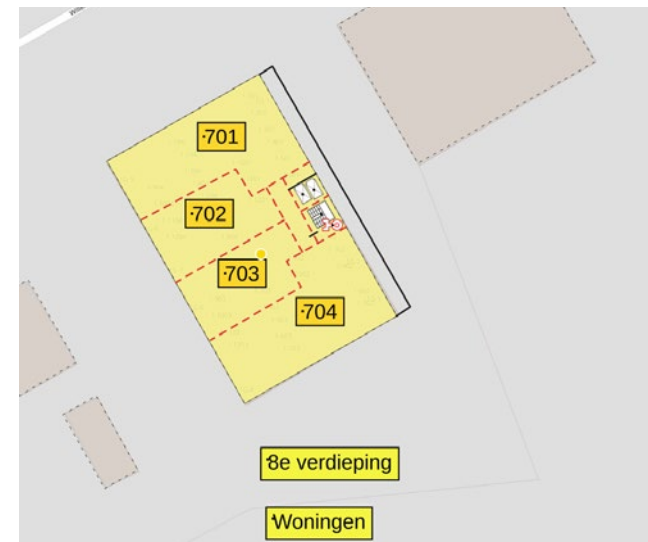
"Op die manier zijn onze collega's al goed voorbereid voordat ze bij een incident aankomen."

EXTRA MAATREGELEN

Danny: "Niet alleen bij dit specifieke woongebouw, maar bij alle soortgelijke woongebouwen is het risico op rookverspreiding - en daardoor meerdere slachtoffers - groter. Om die reden hebben we onze redvoertuigen voorzien van vijf extra vluchtmaskers (standaard zijn dat er twee, red.)." Bert vult aan: "Ook is er een lesprogramma vanuit het project Rookverspreiding in woongebouwen gekoppeld. Collega's van posten die dit soort gebouwen in hun gebied hebben, hebben het afgelopen jaar theorie- en praktijklessen gevolgd (Vuurbron editie 4, 2024 red.). Ook liggen er bij deze posten op de tankautospuiten smokestoppers."

PROJECT WOONGEBOUWEN

Met dit project richten we ons op bewustwording, zowel bij onze eigen collega's als bij bewoners van woongebouwen. We willen onze eigen collega's bewust(er) maken van het risico op rookverspreiding en de mogelijkheid om slachtoffers aan te treffen op onverwachte plekken. Bij bewoners draait het om risicobeperking en het vergroten van handelingsperspectief: wat kun je doen als het misgaat en hoe kun je dan effectief vluchten?

Gouden duo in Vollenhove

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

Harold Komen (55) is al jaren actief bij de brandweer in Vollenhove. Hij is chauffeur, manschap en medewerker ademlucht en wasplaats. Daarnaast draait hij ook diensten in Zwolle als regiovrijwilliger. Zoon Joey (26) volgde zijn voorbeeld. Hij is sinds een jaar klaar met de opleiding tot manschap. Vader en zoon hebben samen een nieuwe stap gezet: ze volgen de cursus Oefenleider.

Harold werd in 2001 lid van de brandweer, aangemoedigd door zijn schoonvader die er toen ook bij zat. Inmiddels is de brandweer een echte familieaangelegenheid: zijn zwager en twee neven zitten of zaten ook bij de brandweer. Joey groeide er dus mee op. Toch had hij geen extra aansporing nodig van zijn vader — hij wilde zelf heel graag bij de brandweer.

ALLEMAAL IN DE APP

Joey woont nog thuis. Dat is handig, want bij een uitruk 's nachts rijdt hij vaak samen met zijn vader naar de kazerne. Als Harold tenminste wacht, want Joey moet eerst nog een extra trap af. Daarom liggen er extra auto- en huissleutels op zijn nachtkastje. In de auto leest Joey altijd het pagerbericht voor, iets wat zijn vader nooit doet. Ook thuis volgen ze elkaars inzet. De vrouw van Harold kijkt mee via een app: ze ziet of ze gealarmeerd zijn én of ze uitgerukt zijn. Zo weet ze of de mannen op tijd terug zijn voor het eten.

TWEE INCIDENTEN TEGELIJK

Een melding die Harold altijd bijblijft, was een ongeval in Sint Jansklooster. Onderweg kregen ze te horen dat ze het eerste incident moesten voorbijrijden. Daar lag een aangereden fietsster, die al hulp kreeg van omstanders. Dat was voor iedereen heel raar. Enkele kilometers verder vonden ze het tweede incident: de auto die de fietsster had geraakt, was tegen een boom gereden. Het motorblok vloog zelfs twee tuinen verder. Bijzonder genoeg stond de boom voor het huis van de fietsster zelf.

CONTAINERBRAND EN GOUDEN DEUK

Joey heeft nog niet veel inzetten meegemaakt. Zijn eerste was wel speciaal: een kledingcontainerbrand, ontdekt door zijn moeder. Zij had twee jongens met vuurwerk gezien, waarna er rook uit de container kwam. Verder zegt Joey lachend dat hij vooral 'kampioen afhijsingen' is. Harold daarentegen staat bekend om iets anders: in 2022 reed hij in één maand drie keer schade met de tankautospuut. Met Sinterklaas kreeg hij daarom van zijn collega's 'De Gouden Deuk'.

Vader en zoon hopen binnenkort samen een mooie binnenaanval te doen. Ook kijken ze uit naar de volgende brandweerrally. Vorig jaar ging die niet door, tot grote teleurstelling van de post. En dat terwijl Vollenhove nog wel eens kans maakt op de winst.

Van pionieren tot professioneel – De reis van 25 jaar GHOR

TEKST: JUSTIN BAKKER BEELD: ROAN VAN DAM

De GHOR bestaat dit jaar 25 jaar. Een mooi moment om terug te kijken. Voormalig GHOR-hoofd Johan Blom en huidig hoofd Norbert Bosman vertellen samen over de reis van de GHOR. “Er is veel veranderd, maar sommige dingen blijven opvallend hetzelfde.”

HOE HET BEGON

De basis van de GHOR ligt al zo’n veertig jaar terug. Toen de Bescherming Bevolking (BB) in 1986 stopte, kreeg de GGD nieuwe taken: voorbereiden op geneeskundige hulpverlening bij rampen. In Zwolle en Deventer startte Johan Blom als enige medewerker met die opdracht. De GGD was toen vooral praktisch bezig, met bijvoorbeeld een eigen ambulance-dienst en een grote bedrijfsgezondheidsdienst. “Niemand zag eigenlijk het nut van rampenbestrijding. Het was echt pionieren.” Johan zette de eerste stappen met plannen maken, oefenen, materialen regelen en paraatheid. Iets wat we nu heel vanzelfsprekend vinden. Grote rampen in binnen- en buitenland maakten later duidelijk hoe belangrijk voorbereiding is.

BETERE COÖRDINATIE EN SAMENWERKING

Destijds waren er veel kleine ambulancediensten. Bij grote rampen bleek samenwerking binnen de geneeskundige hulpverlening lastig. De Bijlmerramp (1992) liet zien dat dit beter moest. In 1996 startte het landelijke project Versterking GHOR. Johan werkte mee aan een visie voor de ministeries. Deze visie vormde de basis voor de GHOR. Belangrijke stappen waren: de oprichting van Regionale Ambulancevoorzieningen

(RAV), tien traumacentra en de functie van regionaal geneeskundig functionaris, de voorloper van de directeur publieke gezondheid (DPG). Zo ontstonden 25 GHOR-regio’s (1997) en op 31 december 1999 de officiële GHOR.

VERANDERINGEN EN OVEREENKOMSTEN

In IJsselland begon de GHOR klein, met Johan, Joke en Heleen. Inmiddels is er een professioneel team van twaalf mensen. Grote ontwikkelingen waren het netcentrisch werken en de samenwerking met het Netwerk Acute Zorg. Toch bleven andere thema’s opvallend gelijk: oorlogsdreiging, weerbaarheid, grootschalige infectieziekten, stroomuitval en ICT-storingen. Het ‘millenniummoment’ (1999-2000) laat dit zien: toen gebeurde er niets, maar door digitale afhankelijkheid is het risico nu groter dan ooit.

VOORUITKIJKEN

Rampen en incidenten kunnen iedereen raken. Dat vraagt om voorbereiding van burgers, overheid én de GHOR. Met een sterke basis en breed netwerk kijkt de GHOR vol vertrouwen naar de komende 25 jaar.

Pensioen in zicht voor housekeepers Ben en Gerrie

TEKST: JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Ze hebben zo hun eigen aanpak, maar voor beiden geldt: “We hebben altijd zin in werken.” Toch zwaaien we onze housekeepers in november uit. Het pensioen komt namelijk in zicht.

1 TOT HOEVER TERUG GAAT JULLIE LOOPBAAN BIJ ONZE ORGANISATIE?

Gerrie: “Zestien jaar. Via de gemeente Zwolle viel ik in tijdens vakanties. Zo is het begonnen. Ben volgde drie jaar later.” Op 1 januari 2022 kregen beiden een vaste aanstelling bij team Facilitair. “Dat was echt mooi. Je gaat mee met personeelsuitjes en hoort er echt bij. Een van onze aanvankelijke taken was mensen een thuisgevoel geven. Nu kregen we dat zelf ook.”

2 WAT IS JULLIE HET MEEST BIJGEBLEVEN IN DE SAMENWERKING?

“De eerste dag. We moesten de kerstboom opruimen. Nou, er zijn heel wat ballen gesneuveld die dag!”, lacht Gerrie. Ben grinnikt en verklaart zijn ongeduld: “Daarvoor was ik planner bij een installatiebureau en stond ik altijd onder tijdsdruk. Ik heb geleerd flexibeler te zijn en me niet overal druk om te maken.”

3 WAT MAAKT JULLIE BAAN BIJZONDER?

“Ik hou van een praatje en warm contact. In onze baan komt dat altijd van pas. De cultuur in deze organisatie is warm en de mensen toegankelijk. Ik vind het altijd heerlijk om naar de Marsweg te gaan”, zegt Gerrie. “Mensen zijn altijd blij met wat je doet”, vult Ben aan. “En soms ben je net een barkeeper: horen, zien en zwijgen.”

4 WAAR DENKEN JULLIE LATER MET EEN GLIMLACH AAN TERUG?

Ben: “Quizmaster in de pubquiz samen met Cees-Jan tijdens het 10-jarig bestaan. Dat was wel echt mijn dingetje.” Gerrie benoemt de omgang met collega’s. “Mens zijn tussen de mensen.”

5 WAAR KUNNEN WE JULLIE OVER EEN JAAR TEGENKOMEN?

Gerrie gaat zich niet vervelen als actieve ‘oma van dienst’ van tien kleinkinderen. “Daar geniet ik enorm van.” Ook Ben ziet de nieuwe fase met vertrouwen tegemoet. Naast vrijwilligerswerk en hondenoppas ziet hij zichzelf wel als taxichauffeur of huismeester. “Stilzitten is geen optie.”

^ Maak kennis met de opvolgers van Ben en Gerrie: Stefan Hoogendijk en Christiaan ter Horst

Grote ravage, aanrijding vrachtwagen met paarden en losgeschoten caravan N36 Beerze

Vuilniswagen in brand, buitengebied Ommen

Burgemeester Michael Sijbom oefent mee met post Nieuwleusen

Langdurige blusklus in Hasselt

Nachtelijke autobrand in Dalfsen zorgt voor veel schade

Jetski vaart over speedboot met 3 gewonden in Zwartsluis

Autobrand op de N348 Balkbrug

Drukbezochte open dag in Steenwijk

GRIP1, auto te water met diverse gewonden op de A28 bij Rouveen

Duitse hulp bij brand op grensgebied in Radewijk

Handcrew op uitzending naar Spanje

TEKST: WENDY BRINKHUIS BEELD: ERIK PLUIM

De oproep doorlezen, overleg met het thuisfront, inschrijven en worden ingeloot: Erik Pluim, Niek Rabelink, Joeri Spoolder, Laurens Benjamins en Gerard de Haan reisden namens Brandweer IJsselland naar Galicië, Spanje. Het doel: leren en helpen.

AROUCA

"Het was van tevoren duidelijk dat veel op losse schroeven stond en dat we grotendeels een leerproces ingingen. Hoe dit precies zou worden ingevuld, was niet bekend. We hebben eerst in Nederland een aantal trainingsdagen in Zeist doorlopen, daarna zijn we in twee groepen afgereisd naar Spanje. Een mooie club van nieuwe collega's en mensen die een lange loopbaan bij de brandweer hebben," vertelt Joeri uit de Handcrew vanuit Raalte.

"We hebben enorm veel geleerd van deze missie"

LEREN VAN SPAANSE TECHNIEKEN

Erik: "We hebben enorm veel geleerd van deze missie. Zo gebruiken ze weinig water, efficiënt via de Progressive Hoselay met een slang van 25 mm doorsnee. De waterlevering is minder dus je hebt meer bewegingsvrijheid met je slang. Met rubberen beaters slaan en wrijven ze zuurstof weg. Dit materiaal wil ik graag in Nederland introduceren. Bij dreiging voor een dorp maken bulldozers een vier meter brede stoplijn, vrij van vegetatie. Daar brandt het niet. Ook wordt tactisch vuur ingezet: een gecontroleerde brand trekt naar het onbeheersbare vuur en stopt het omdat er geen brandstof meer is."

INDRUKWEKKENDE EXTREMEN

"Wat mij is bijgebleven? De extremen. We reden zeker twintig minuten door een gebied van verschroeide aarde. De extreme hitte en de enorme omvang van de brand. Vlammen van misschien wel twintig meter hoog."

Gerard: "In Spanje was je een druppel op een hete plaat. Op een gegeven moment stonden we op de positie om drie dorpen te beschermen. Dan ben ik, met een voorliefde voor het bestrijden van natuurbrand, echt wel trots op ons team."

"In dit gebied hingen driehonderd camera's die voortdurend het luchtruim scannen"

ORGANISATIE EN INZET

"Ook de organisatie is extreem", vult Niek aan. "In dit gebied hingen driehonderd camera's die voortdurend het luchtruim scannen. Bij een rookwolk gaat een alarm af en wordt het dichtstbijzijnde 24-uurs team gestuurd. In de meldkamer wordt een prognose gemaakt: de brand is nu 150 m² en groeit met deze windsnelheid en soort vegetatie in vijf minuten naar 500 m²."

KENNIS DELEN EN UITWISSELEN

Niek en Laurens hebben in Spanje een presentatie gegeven over de aanpak van de handcrew in Nederland. Laurens: "We leerden veel van de Spanjaarden, maar ontdekten ook dat we elkaar veel te bieden hebben. Toch kun je niet alles kopiëren omdat het daar een andere omgeving is. Wel zijn er zeker technieken die we hier ook kunnen toepassen. Als grootste voorbeeld efficiënter met water omgaan."

Gerard vult aan: "En ook persoonlijke bescherming. Denk aan betere stoffiltermaskers. En waar in Nederland per groep één iemand de portofoon heeft, heeft in Spanje iedereen er één. Zo kun je meeluisteren met wat er gezegd wordt."

SAMEN STERK

Erik: "We hebben laten zien hoe een groep van twintig onbekenden met elkaar het verschil kan maken in een extreme omgeving. Maar we hebben ook laten zien hoe je van links naar rechts op de Snollebollekes danst in een prachtige Spaanse kroeg. Tenslotte ben ik blij dat iedereen weer veilig en gezond thuis is gekomen."

Samen sterk: Defensie en veiligheidsregio's in een veranderende wereld

TEKST: ROAN VAN DAM BEELD: ROAN VAN DAM

Nederland in oorlog? Het leek lang ondenkbaar, maar het scenario wordt door de spanningen in de wereld steeds realistischer. Wat als de NAVO met Rusland in conflict komt? Is onze partner Defensie daar klaar voor? En hoe weerbaar is onze maatschappij als het erop aan komt? We spreken erover met Joris Nogarede, regionaal militair operationeel adviseur bij Veiligheidsregio IJsselland.

SPANNING

"Als Defensie houden we altijd rekening met de kans op escalatie", vertelt Joris. "Maar de snelheid waarmee de geopolitieke situatie is veranderd heeft ons wel verbaasd. Aan de ene kant zien we Rusland die met de oorlog in Oekraïne een lange adem lijkt te hebben. En aan de andere kant blijft president Trump een onzekere factor. Hij vroeg zich openlijk af wat 'defensieverplichtingen' binnen de NAVO eigenlijk concreet betekenen, en liet daarmee ruimte voor twijfel of de VS in alle gevallen automatisch zouden ingrijpen. Die onzekerheid dwingt ons om in de spiegel te kijken en onszelf de vraag te stellen: zijn we als NAVO in de afgelopen jaren te naïef geweest? Ik persoonlijk neig daar 'ja' op te antwoorden."

UITBREIDEN

Maar hoe nu verder? Tijdens de NAVO-top in Den Haag is besloten dat lidstaten vanaf 2035 jaarlijks 5 procent van hun bruto binnenlands product (bbp) investeren in defensie en veiligheid, met forse uitbreiding van mensen, middelen en weerbaarheid tot gevolg. "Dat is natuurlijk een goede zaak", vult Joris aan. "Maar naast geld is tijd een belangrijke factor." Binnen defensie is een langetermijnstrategie cruciaal volgens Joris: "Wapenproductie, het bouwen van kazernes, het opleiden en vinden van mensen kost allemaal tijd. Hier bekijken we ons snel op bij deze NAVO-uitbreiding," legt Joris uit. "Landen als Rusland en China hebben dit lange termijn denken beter in de vingers. Als wij dat ook meer zouden doen, kunnen we efficiënter werken en onze vrede beter verdedigen. Maar om dat voor elkaar te krijgen is ook politieke steun nodig, en die richt zich nu vaak op de korte termijn."

"Als het conflict in Oekraïne zou escaleren, is de kans groter dat we als onderdeel van de NAVO in een conflict betrokken raken."

NEDERLAND IN OORLOG?

De kans dat er ooit op Nederlands grondgebied gevochten gaat worden is volgens Joris klein: "Dat zie ik nog niet gelijk gebeuren. Als het conflict in Oekraïne zou escaleren, is de kans groter dat we als onderdeel van de NAVO in een conflict betrokken raken." Maar hoe dat er precies uit zou zien voor Nederland, vindt hij lastig te zeggen. "De enige zekerheid die we hebben is dat het flexibel zal vragen. We zullen misschien concessies moeten doen aan het comfortabele leven dat we gewend zijn, bijvoorbeeld als het gaat om reizen, zorg, de beschikbaarheid van producten en diensten. Vaker lege schappen en een keer niet op vlieg-vakantie. De vraag is of we bereid zijn dat te accepteren. Die bereidheid is nu nog niet vanzelfsprekend. Niet omdat mensen onwil tonen, maar omdat we het ons moeilijk kunnen voorstellen. Vrijheid is voor ons zo normaal geworden, dat we ons bijna niet kunnen voorstellen dat het ook heel anders kan zijn. Vrijheid behouden we het best door oog te houden voor de keerzijde en haar nooit als vanzelfsprekend te beschouwen. We hebben als samenleving nog een slag te slaan in het ontwikkelen van een mentaliteit die zeg: 'Als het moet, dan zetten we samen de schouders eronder.' Die onderlinge eenheid is in onzekere tijden hard nodig."

SAMENWERKING DEFENSIE & VEILIGHEIDSREGIO'S

Op dit moment levert Defensie vaak capaciteit en ondersteuning aan de veiligheidsregio's, bijvoorbeeld bij natuurbranden met helikopters. In tijden van oorlog kan dat echter veranderen. "Dan zijn die middelen nodig voor andere taken en valt onze steun mogelijk weg", zegt Joris. Volgens hem is het belangrijk dat veiligheidsregio's zich hier nu al op voorbereiden. "Hoe gaan we om met het wegvallen van deze ondersteuning en welke maatregelen moeten we nemen? De rollen kunnen zomaar omdraaien. Waar wij het nu leveren, kunnen wij op een ander moment juist vragen om de capaciteit van de veiligheidsregio's. Denk aan ondersteuning in de vorm van beschikbare terreinen voor militaire inzet, transportmogelijkheden of andere faciliteiten die in de regio voorhanden zijn. Dat scenario is niet ondenkbaar."

DE ROL VAN RMOA

Joris is als regionaal militair operationeel adviseur (RMOA) de vaste schakel tussen Defensie en onze crisisorganisatie. Hij adviseert onze veiligheidsregio bij rampen, incidenten of crisissituaties over welke militaire middelen en expertise we kunnen inzetten. Daarnaast helpt Joris bij de voorbereiding, zoals het opstellen van plannen, het organiseren van oefeningen en het analyseren van risico's. Zo zorgt Joris ervoor dat onze veiligheidsregio en Defensie elkaar snel en effectief weten te vinden wanneer dat nodig is.

Vlammen op de dansvloer: Lemelerveld, Luttenberg en Dalfsen oefenen samen bij discotheek Zaal Dijk

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: MARTIN ZWAKENBERG

Eind maart kleurde Lemele rood van de brandweerwagens. Wat ooit dé discotheek van de regio was – waar menig brandweercollega zijn eerste danspasjes zette – vormde nu het decor voor een grootschalige oefening voor de posten Lemelerveld, Luttenberg en Dalfsen.

Deze keer geen discolampen en stampende hits, maar opperste concentratie. De oefening was een initiatief van post Lemelerveld, die samen met team Vakbekwaamheid de hele organisatie op poten zette. Ook werkten ze samen aan het scenario en de enscenering. En dat bleek een schot in de roos.

BRAND, ROOK EN... HERINNERINGEN

Het scenario? Een flinke brand, met slachtoffers die nog in het pand aanwezig waren. Meer dan twintig brandweervrijwilligers gingen de uitdaging aan, ondersteund door drie tankautospuiten, een WTS 500 en een officier van dienst. Binnen moesten ze hun weg zoeken door de rook, slachtoffers opsporen én de brand onder controle krijgen.

“Een stevige oefening, met meerdere scenario’s tegelijk: brandbestrijding én het redden van slachtoffers. Dat vraagt veel van je als team, zeker als je met drie verschillende posten samenwerkt. Maar juist daar zit de kracht van zo’n oefening: elkaar leren kennen, scherp blijven op communicatie en afstemming,” vertelt ploegleider Frank Overgoor van post Lemelerveld. “Maar ook een plek met een flinke dosis nostalgie. Ik heb hier vroeger regelmatig op de dansvloer gestaan. Maar nu dus in volledige uitrusting, met ademlucht op. Toch een tikje anders.”

SAMENWERKING OP DE DANSVLOER

Een oefening van deze omvang biedt waardevolle leerervaringen. De samenwerking tussen de drie posten stond centraal, waarbij rollen en verantwoordelijkheden duidelijk verdeeld moesten worden. Voor veel deelnemers was het een unieke kans om te werken met collega’s van andere posten in een setting die dicht bij de realiteit kwam.

“Bij dit soort oefeningen zie je echt hoe belangrijk het is dat je elkaars werkwijze kent,” vult Erik Wesseling, LAV-er van post Lemelerveld, aan. “De brandweer is nooit een eenmansactie. Bij een incident moet je blind op elkaar kunnen vertrouwen. Oefeningen zoals deze zijn essentieel om dat vertrouwen op te bouwen.”

SENTIMENT EN HERINNERINGEN

Zaal Dijk was vroeger dé plek waar menig brandweervrijwilliger uit de regio op zaterdagavond te vinden was. De discotheek speelde jarenlang een centrale rol in het uitgaansleven in Lemele en omgeving. Dat zorgde bij veel deelnemers voor een extra laagje beleving tijdens de oefening: jeugdsentiment.

“Iedereen is hier vroeger wel eens geweest,” glimlacht Overgoor. “Voor de een de plek van het eerste biertje en de eerste danspasjes en voor de ander de plek van een stapavond die nét iets te gezellig werd. Dat je nu als brandweerman of -vrouw in datzelfde pand oefent, maakt het wel heel erg leuk.”

OOK DE JEUGDBRANDWEER KWAM IN ACTIE

Niet alleen de vrijwillige brandweervrijwilligers maakten gebruik van deze unieke oefenlocatie: inmiddels heeft ook de Jeugdbrandweer bij Zaal Dijk geoefend. Voor de jeugdleden een spannende en leerzame ervaring, waarbij ze in een realistische omgeving aan de slag konden met scenario’s die aansluiten bij hun eigen leerlijn. Het is bijzonder waardevol om ook voor deze groep een uitdagende oefenlocatie beschikbaar te hebben.

GASTVRIJHEID VAN DE FAMILIE DIJK

De oefenlocatie bij Zaal Dijk bleek ideaal: het grote, deels leegstaande pand bood voldoende ruimte voor verschillende scenario’s. Bovendien is het voor veel brandweervrijwilligers prettig om in de eigen regio te oefenen: bekend terrein, maar met een andere blik.

“We zijn de familie Dijk ontzettend dankbaar dat we hier mochten oefenen,” aldus Overgoor. “Het is niet vanzelfsprekend dat je zo’n pand ter beschikking krijgt. Dankzij hun gastvrijheid konden we deze waardevolle avond realiseren.”

VERBINDING EN TEAMGEVOEL

De oefening leverde meer op dan alleen technische leerpunten. Het zorgde ook voor nieuwe energie, verbinding tussen posten en veel plezier. Achteraf werd er – uiteraard – nog even nagepraat. Geen dansvloer, geen DJ, maar wel de voldoening van een geslaagde samenwerking.

Van afgelaste rally naar familiedag vol waterpret

TEKST: LAURA JANSEN BEELD: PLOEG STAPHORST

Wat wekenlang in het teken stond van voorbereidingen voor de brandweerrally, eindigde in een familiedag vol gezelligheid, stormbanen en waterpret. De brandweerrally stond gepland voor zaterdag 14 juni. Op dezelfde dag zou ook de Zwolse Halve Marathon (ZHM) plaatsvinden. Toen die werd afgelast vanwege het extreem warme weer, werd het voor de ploegleden van Staphorst ook spannend: kon de brandweerrally dan nog wel doorgaan?

Op vrijdagmiddag kreeg Hendrik Timmerman, ploegleider van post Staphorst, een belletje van zijn teamleider Geoffrey Bos. Geoffrey wilde graag even langskomen om iets belangrijks te bespreken. Hendrik zag de bui al hangen. Toch moest hij even slikken toen hij hoorde dat de rally niet door kon gaan. "Alles stond klaar," vertelt Hendrik. "Maandenlang hebben we met z'n allen gewerkt aan de voorbereidingen. De volgende dag zou er een buffet klaarstaan voor 75 mensen. Het was te kort dag om dat nog te annuleren. Vrijdag om 17.00 uur kregen we te horen dat de rally afgelast moest worden en toen moesten we heel snel schakelen. De rally kan niet doorgaan, maar wat kunnen we dan wél?"

PLAN B IN EEN PAAR UURTJES

Al vrij snel ontstond het idee om er een familiedag van te maken. Binnen een paar uur werden er nieuwe plannen gesmeed. Een stormbaan werd geregeld, het buitenzwembad klaargezet. Zelfs de oude brandweerwagen van Balkbrug, die we al geregeld hadden voor de rally, kreeg een andere functie. Hiermee konden we met de kinderen een rondje door het dorp rijden. "Ook oud-collega's hebben we uitge-

nodigd, samen met partners en kinderen," vertelt Hendrik met een glimlach. "De familiedag werd totaal anders dan de rally, maar daardoor niet minder bijzonder."

ACHTER DE SCHERMEN

Dirk Jan Pullen, teamleider brandweezorg, zat die week aan tafel met de organisatie van de ZHM vanuit zijn rol als operationeel leider. De adviseur geneeskundige zorg raadde sterk af om het hardloopevenement door te laten gaan met zulke hoge temperaturen. "Het was een advies, maar doorgaan was onverantwoord," vertelt Dirk Jan. "Toen de beslissing over de marathon eenmaal gemaakt was, bedacht ik dat er nóg een evenement op de planning stond. De brandweerrally is natuurlijk heel anders dan de ZHM: minder groots en fysiek minder zwaar. Toch voelde het vreemd om dit wél door te laten gaan. Ik heb mijn twijfels uitgesproken in het ROT (regionaal operationeel team) en die werden gedeeld. Het door laten gaan van de rally zou een verkeerd beeld geven. Je kunt het uitleggen, maar beter is als je het niet hóeft uit te leggen." Het advies richting Staphorst was dan ook helder: afgelasten.

SAMEN SCHAKELEN

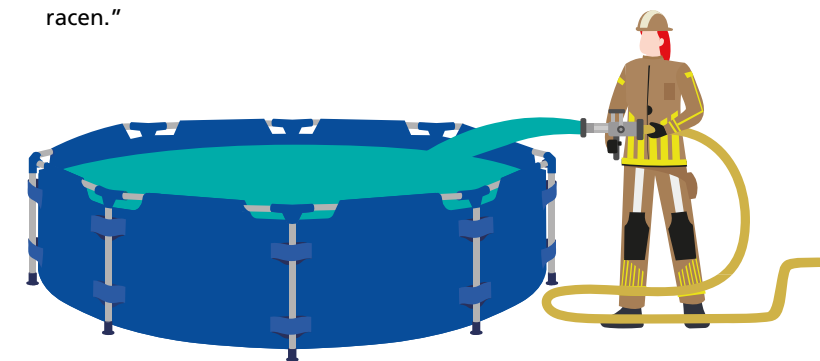
Hendrik: "Complimenten hoe de communicatie is verlopen. We voelden ons begrepen. Ondanks de enorme teleurstelling werd het nieuws goed opgepakt en was er begrip voor elkaar. En het schakelen daarna ging hartstikke goed, want binnen no time lag er een heel mooi plan klaar voor de volgende dag." Ook Dirk Jan kijkt met waardering terug: "Staphorst heeft van een lastige situatie iets verbindends gemaakt. Natuurlijk is het jammer voor de regio dat de rally niet doorging, want het is een prachtig evenement. Maar soms is het belangrijker om het goede voorbeeld te geven. Dit is daar een mooi voorbeeld van."

"De rally giet niet deur!"

WATERPRET EN GEZELLIGHEID

De volgende dag scheen de zon volop, maar in Staphorst was daar vooral blijdschap over. Kinderen gierden het uit op de stormbaan, plonsden in het zwembad en wachtten

ongeduldig op hun ritje in de klassieke brandweerwagen. Voor hen was er patat en ijs, terwijl de volwassenen genoten van het buffet. "Het was supergezellig," zegt Hendrik. "We hebben laten zien dat we kunnen schakelen en dat je, zelfs als iets wegvalt, er toch een geweldige dag van kunt maken." Volgend jaar staat de rally gewoon weer op de planning. "Het draaiboek ligt klaar," lacht Hendrik. "En we hopen dat iedereen er dan bij is. Dit jaar hebben we laten zien: ook als het anders loopt, kan het een succes worden. Maar eerlijk is eerlijk: laten we volgend jaar gewoon weer racen."

Leren stopt nooit bij de brandweer

TEKST: WENDY BRINKHUIS BEELD: ROAN VAN DAM

Leren stopt nooit bij de brandweer. Dat benadrukt Jelle, kennisregisseur bij Brandweer IJsselland. Hij verzamelt ervaringen uit de praktijk. Van grote incidenten tot kleine, alledaagse inzetten en vertaalt die naar lessen voor de hele organisatie. Niet alleen om fouten te voorkomen, maar juist ook om successen zichtbaar te maken.

VERHALEN OPHALEN EN KENNIS DELEN

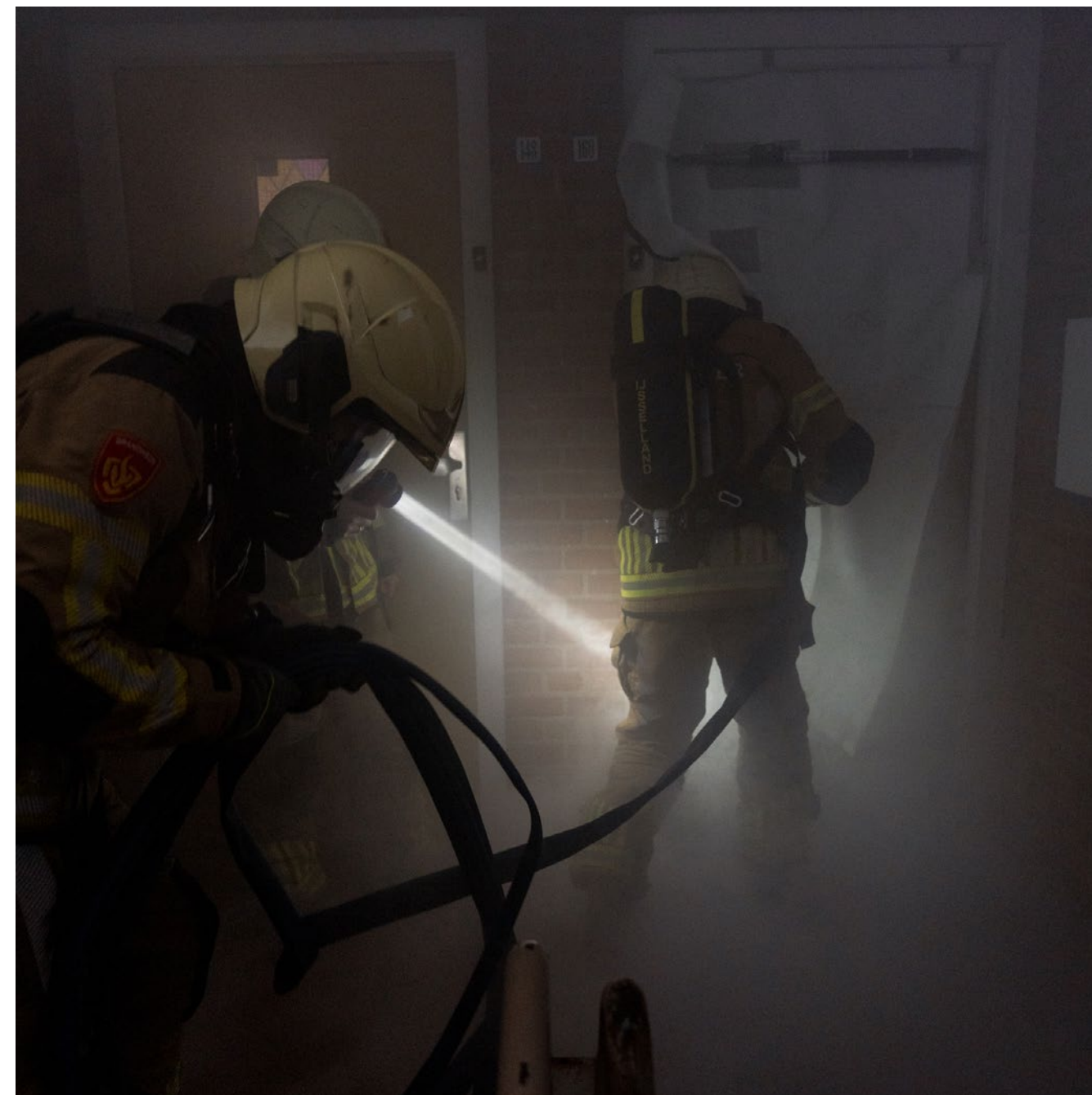
Het mooie van zijn werk, vertelt Jelle, is dat hij verhalen mag ophalen. Als kennisregisseur luistert hij naar wat collega's meemaken tijdens inzetten en vertaalt hij die ervaringen naar kennis die de hele organisatie verder helpt. "Of iets nu goed of minder goed ging, er valt altijd iets van te leren. Daarbij kijk ik niet alleen naar de grote, uitzonderlijke incidenten, maar juist ook naar de kleine inzetten die vaak waardevolle inzichten opleveren. Een voorbeeld daarvan is een brand in een parkeergarage, waarbij collega's een elektrische auto snel en slim naar buiten verplaatsten om grotere schade te voorkomen. Voor de betrokken post leek dit misschien vanzelfsprekend, maar door het verhaal te delen konden ook andere posten hiervan profiteren."

LEREN VAN INNOVATIES

Naast het analyseren van incidenten volgt Jelle innovaties op de voet. Zo wordt de zogenoemde smokestopper, een rookscherm dat wordt gebruikt om rookverspreiding in vluchtwegen van woongebouwen te voorkomen, steeds vaker ingezet. Het middel werd in eerste instantie ontwikkeld voor gebruik in flatgebouwen, maar blijkt ook in gewone woningen effectief om schade te beperken. Zulke toepassingen laten zien hoe vernieuwende middelen bijdragen aan effectieve brandbestrijding en hoe belangrijk het is om deze ervaringen te delen binnen de organisatie.

SAMEN LEREN VANZELFSPREKEND MAKEN

Toch merkt Jelle dat collega's soms terughoudend zijn om hun successen of leermomenten met anderen te delen. "Nuchterheid, bescheidenheid en soms ook de angst om afgerekend te worden spelen daarbij een rol." Juist daarom pleit hij voor laagdrempelige manieren van evalueren, zoals de After Action Review. Ook stimuleert hij posten om ervaringen te bespreken tijdens oefenavonden, zodat leren een routine wordt. Volgens Jelle moet leren vooral leuk en vanzelfsprekend zijn. Niet alleen individueel, maar vooral als team. Want samen ontwikkelen we ons vak en houden we de brandweer toekomstbestendig.

Geen gouden kraan maar een goede kraan

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: ELLEN KILIAN

Meer dan tien jaar geleden startte ProRail met de aanpassing van de milieuvergunning voor het spoorwegemplacement in Zwolle. Dat traject leverde onlangs een oriëntatiefilm op voor repressieve collega's over de bluswatervoorzieningen op station Zwolle. Over dit resultaat en de samenwerking vertellen Tuppence van den Broek, vakspecialist milieu bij ProRail, en Jojanneke Alwon, regionale assetmanager stations.

^Scan de QR-code en bekijk de video over het brandblussysteem van Station Zwolle

SLIMME KEUZES MAKEN

Tuppence begon in 2013 met dit project: "Er was een aanpassing nodig voor de milieuvergunning van het emplacement in Zwolle. Vanuit ProRail was het mijn taak om het proces in goede banen te leiden en te zorgen voor een werkbare vergunning. In eerste instantie wilde de brandweer bluswater op het hele terrein. Samen hebben we gekeken wat echt nodig was. Waar is er kans op brandoverslag? Op die plekken hebben we gezorgd voor bluswater. Bijvoorbeeld bij de woontoren langs het spoor. Ook hebben we besloten dat de bestaande geboorde put met pomp niet alleen de blusleiding op de spoorbrug voedt, maar ook die op het emplacement. Dat is praktisch, efficiënt en duurzaam."

SAMENWERKING MET DE GEMEENTE

De samenwerking ging verder toen de gemeente Zwolle nieuwe plannen had voor de ontwikkeling van het gebied naast het spoor. Zowel ProRail als de hulpdiensten hebben er belang bij dat het spoor goed bereikbaar is bij incidenten. Bij de overleggen met de gemeente is daarom samen opgetrokken. Zo is bijvoorbeeld benadrukt dat de bestaande toegangen ook na de herontwikkeling van het gebied nog beschikbaar moeten blijven of dat er een goed alternatief moet komen.

WELKE VOORZIENINGEN ZIJN ER DAN?

In de loop van de jaren waren er ook de nodige aanpassingen geweest bij het station zelf. Dat riep bij de brandweer vragen op: welke voorzieningen zijn er precies en wat is de status hiervan? Via Tuppence kwam Jojanneke in beeld. Zij is vanuit haar functie verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken op alle 160 stations in Noordost-Nederland. Er werd een rondgang met alle betrokkenen georganiseerd. Een hele groep maar iedereen had wel hetzelfde belang: goede en functionele voorzieningen. Jojanneke: "Wat heel prettig was, was de praktische insteek van iedereen. De voorzieningen hoeven niet per se het duurste van het duurste te zijn. Een goede kraan en geen gouden kraan. Die insteek kom ik niet overal tegen." De afgelopen jaren zijn er meerdere overleggen en rondes op het station geweest. De geboorde put met pomp is succesvol getest en er zijn concrete afspraken gemaakt over de blusleiding. Op dit moment staan er geen nieuwe projecten rond het spoor gepland, maar de samenwerking is er en iedereen weet elkaar te vinden.

ORIËNTATIEFILM

Johnny van Aefst, bevelvoerder 24-uurs dienst Zwolle: "De eerste keer dat ik bij het overleg zat dacht ik 'Dat is een beste tafel vol'. Maar al die mensen waren vanuit hun eigen rol betrokken bij de voorzieningen op het station. Bij de rondgang bleek dat wel handig; kleine zaken zoals een ontbrekende liftsleutel werden meteen geregeld. Uiteindelijk zijn alle voorzieningen goed geregeld. De rondgang zette me ook aan het denken. Ik was hier nu wel geweest maar mijn collega's niet. Als je er niet bent geweest heb je er geen gevoel bij. Daarom is er een oriëntatiefilm gemaakt om alle collega's bekend te maken met dit object en de voorzieningen. Hopelijk komen er meer van dit soort filmpjes als aanvulling op de bestaande bedrijfsoriëntaties, ook voor objecten in bijvoorbeeld Deventer en Kampen."

BLUSWATERVOORZIENING BIJ HET SPOOR IN ZWOLLE

- een droge blusleiding op het emplacement tussen de spoorbrug en het station;
- een droge blusleiding op de spoorbrug tussen Zwolle en Hattum;
- een geboorde put met pomp (capaciteit 180 m³/uur) op het emplacement;
- een natte blusleiding op het station;
- een geboorde put met pomp bij het station (capaciteit 120 m³/uur)

achterop

Ronkende motoren en verbogen bumpers: Herre in de bangerrace

TEKST: MARCEL VAN SALTBOOMMEL BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Dat de brandweercollega's van Nieuwleusen niet bang zijn voor een beetje actie, wisten we al. Maar dat sommige collega's hun adrenaline ook buiten de kazerne een flinke boost geven met autorodeo's en bangerraces, is misschien minder bekend.

Neem Herre ten Kate. Wanneer hij niet in de brandweerwagen stapt, kruipt hij maar wat graag achter het stuur van een gehavende bolide — klaar om los te gaan tijdens een ouderwetse autorodeo of een zinderende bangerrace. "Het is een beetje georganiseerde chaos," zegt hij lachend. "Maar dan wel met een helm op en een stalen kooi om je heen."

AUTORODEO OF BANGERRACE?

Voor de leken onder ons: bij een autorodeo is het simpelweg ieder voor zich. Gas erop en botsen maar. Plezier gegarandeerd, schade verzekerd. De regio kent een paar mooie klassiekers, zoals de rodeo's in Rouveen, Dedemsvaart, Oudleusen, Bentelo en natuurlijk het spektakelstuk begin september in Nieuwleusen zelf. De bangerrace is nét even wat anders. Die vindt plaats op een ovale gravelbaan in het buitengebied van Emmen. In het verleden was er ook een baan in België, maar die bestaat niet meer. In Engeland is nog wel een actieve baan. Hoe het werkt? In tegenstelling tot autorodeo rijdt iedereen in dezelfde richting. Het is de bedoeling dat je elkaar van

achteren raakt en tegen de stalen wand aandrukt met een snelheid van ongeveer 75 km/u. Er worden tien rondjes gereden en wie als eerste over de finish komt, heeft gewonnen. Vanuit Nieuwleusen gaan daar regelmatig grote delegaties naartoe om te racen of om te kijken.

VEILIGHEID VOOROP (ECHT WAAR)

Bij bangerraces staat veiligheid trouwens verrassend hoog in het vaandel. De auto's zijn uitgerust met stevige kooiconstructies, stalen voetenbakken en extra dikke deurplaten. Dat moet ook wel, want je wilt natuurlijk niet bekneld raken tussen een spatbord en een spoor van losgekomen bumpers.

TEAM "DUT MIJ NIKS"

Herre racet met zijn team "Dut mij niks" — een kleurrijke club van zo'n twaalf coureurs. Of het nou racen of sleutelen is, de sfeer zit er altijd goed in. "En ach," zegt Herre met een brede grijns, "wat is er nou leuker dan met je vrienden autoschroot maken op een zonnige zondag?"